

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 108
(junio de 2021)
**La IV Internacional,
la pandemia y la lucha
contra el imperialismo**

Aviat estarà disponible el nº 108 de La Verdad, revista de la IV Internacional

Per preparar la seva discussió i organitzar la seva difusió, dediquem aquesta carta a presentar el sumari d'aquest número de 64 pàgines.

El títol que figura en coberta resumeix bé aquest contingut: «**La IV Internacional, la pandèmia i la lluita contra l'imperialisme**». LV 108 vol fer llum sobre la situació política mundial a través dels diferents articles que la componen. Respon a la necessitat d'armar els militants de la IV Internacional a aquesta situació mundial inèdita, però és també un instrument de formació i de presentació de les posicions polítiques dels trotskistes. Resumim els seus articles

La IV Internacional, la pandèmia i la lluita contra l'imperialisme

Aquest article (Notes editorials de 14 pàgines) analitza les últimes evolucions de les polítiques dels governs, que sota la capa de lluita contra la pandèmia, reforcen els seus dispositius per fer el que fins ara no havien pogut fer: destruir tot el que els treballadors i pobles han conquerit. És un canvi de societat que exigeix el capital en crisi. Davant d'això, les poderoses mobilitzacions indiquen els processos en marxa. El Secretariat Internacional (SI) de la IV Internacional ha decidit obrir la discussió preparatòria del X Congrés de la IV Internacional per tal de preparar-se per a aquestes situacions revolucionàries. Els governs saben que la seva política condueix a xocs. Com diu un informe del Banc Mundial, «tot i el patiment, una finestra d'oportunitats» s'obre. El FMI incita a tot arreu a cercar el consens, és a dir, la unió nacional. En nom de la «guerra a la COVID», caldria acceptar renunciar a combatre les mesures del capital i totes les lleis lliberticides, el que els dirigents de les organitzacions tradicionals del moviment obrer accepten amb variants.

Mentre que anys d'austeritat, que s'ha revelat catastròfica en període de pandèmia, han portat als hospitals a una situació desastrosa, hi ha una operació en marxa: per ocultar les seves responsabilitats i intentar paralitzar la classe obrera i les seves organitzacions, els governs han presentat la vacuna com la solució miraculosa.

L'article analitza el llançament d'una campanya des de les instàncies de l'OMS per pre-

parar la crida a Joe Biden, secundat de formes diverses, que atorga a una declaració de Biden un segell progressista. És una vasta cortina de fum. Biden se situa de fet en la perspectiva de la defensa del lideratge nord-americà en el moment en què la revolta dels pobles amenaça l'ordre mundial. En les condicions concretes actuals, hem d'estar atents i inserir-nos en tots els processos que sorgiran, moviments que sorgeixen «des de baix», explosions sovint fora dels marcs tradicionals. Es desenvolupen els exemples del Brasil i França. Les mobilitzacions i explosions que proliferen a tot el planeta són un indicador del que pot sorgir en el nou període: la lluita entre revolució i contrarevolució. El X Congrés Mundial tindrà en el seu centre la discussió i les decisions sobre l'actual estratègia de construcció del partit revolucionari i de les seves diferents tàctiques.

La impotència del Pla Biden davant els problemes crònics de l'economia nord-americana i mundial

Aflueixen les lloances davant l'anunci del pla Biden: «El major paquet d'estímul mai finançat», segons la Comissió Europea. Què hi ha de cert en tot això? L'article recorda la magnitud de la crisi i mostra el balanç que d'ella estableix un estudi realitzat per dos professors de Harvard. Aquest demostra que la pandèmia no ha estat la causa d'aquest enfonsament, sinó que tan sols ha revelat la crisi latent, El pla Biden és l'enèsim episodi de l'estímul permanent que els governs nord-americans utilitzen des de 1971. Observant el detall de les mesures anunciades es veu el seu abast limitat i la preocupació per mantenir els aspectes anteriors de la política econòmica que han conduït a les considerables desigualtats i a les bombolles financeres. Per què sempre cal més endeutament? S'analitza el descens tendencial de la taxa de guany, donant molts exemples recents que il·lustren com els crèdits són un mitjà per salvar les empreses zombis momentàniament, mentre s'accelera la destrucció d'ocupació. La pandèmia és l'ocasió de procedir als acomiadaments que estaven ja programats.

El pla europeu, molt més modest, se situa en la línia dels xantatges de l'ajust estructural: hi ha diners si feu les «inevitables reformes».

El debilitament d'Europa en la guerra comercial mundial s'accentua.

Tots aquests plans s'emprenen en una situació en què la classe obrera no està resignada, la història no es repeteix, el pla Biden no és igual al New Deal de Roosevelt, contràriament al que expliquen aquí o allà.

La COVID i el Job Reset

És un article aparegut amb aquest mateix nom a IO n ° 653 enriquit amb notes explicatives que mostra els consells que els gabinets consultors s'afanyen a proporcionar als directors generals i ministres de tots els països per reiniciar el mercat laboral (Job Reset). No només cal aprofitar la COVID per augmentar els marges, acomiadar, reorganitzar les cadenes de producció, sinó que juntament amb l'economia digital, el teletreball i la teleensenyament són els mitjans per reduir dràsticament els costos de la feina accelerant la uberització de la societat.

Europa: «Volem viure!»

Aquesta consigna, que va sorgir en manifestacions espontànies, és l'expressió d'una maduresa política profunda. Sens dubte embronària i plena de contradiccions a causa de la política de les direccions del moviment obrer. Lenin: «El marxisme, lluny de pretendre ensenyar a les masses les formes de lluita inventades per sistematitzadors "de gabinet, aprèn si és lícit expressar-se així, de la pràctica de les masses». S'analitzen alguns exemples a Alemanya, Itàlia, Grècia. La defensa de l'escola, contra la voluntat de la burgesia de repetir «l'escola d'abans s'ha acabat», s'expressa de diferents maneres. Els treballadors temporals de l'espectacle a França van ocupar els teatres. La consigna d'aixecament de l'estat d'emergència està unificant a escala europea el combat per la independència del moviment obrer. La joventut marxa a l'avantguarda a les universitats, però també a les empreses, en els sindicats. No li queda una altra sortida que anar fins al final.

Es presenta el lloc de la reunió nacional dels comitès de resistència i reconquesta del 10 d'abril: l'homogeneïtat dels problemes a què s'enfronten els militants obrers i els joves és, de llarg, preponderant davant les particularitats nacionals. Com indicava la crida conjunta del CNRR de França i de la NAR de Grècia, «cap lluita ha de quedar aïllada». Aquest és el sentit de la proposta de mantenir un

«Butlletí de Correspondència Europeu».

Comuna de París?

150è aniversari. El «democratism primitiu» de la Comuna ... i les Armilles Grogues

Trotsky assenyala: «Cada vegada que estudiem la història de la Comuna, la veiem sota un nou aspecte, gràcies a l'experiència adquirida per les lluites revolucionàries ulteriors». L'article es concentra en dos esdeveniments recents a França:

-El rebuig massiu per la classe obrera de la «esquerra governamental».

-Les Armilles Grogues i la seva reivindicació democràtica de «poder del poble»: el que s'anuncia per França.

Després de repassar el combat en el moviment obrer des de 1900 contra les adaptacions a la gestió del capitalisme en les institucions parlamentàries, l'article analitza els mecanismes particulars de la V República, que ja no és un règim parlamentari; i les conseqüències de la utilització per l'esquerra al poder des de 1981 d'aquestes institucions.

Les Armilles Grogues van expressar el rebuig d'aquest règim «40 anys de traïcions, de mentides i abandonaments», i la reivindicació d'un poder controlat pel poble. Aquest moviment es recolza en el referèndum de 2005 que es va tornar contra el president salvador suprem.

S'ha de veure com a precursor de futurs esdeveniments polítics proposant que els mandataris del poble siguin retribuïts com a assalariats corrents, la refundació de la República segons els principis del poder del poble. Com prohibir, impedir la corrupció i les traïcions, si no és pel mitjà decisiu de representants revocables en tot moment, mitjà formulat en múltiples ocasions en les assemblees de les Armilles Grogues, inspirat directament en la

En annex, un text de Lev Trotski de febrer de 1921, Les Lliçons de la Comuna

Tracta sobre les vacil·lacions de la Comuna i les raons de la seva derrota enfront d'una burgesia decidida. El proletariat francès no tenia partit d'acció. Els ensenyaments de la revolució russa d'octubre de 1917 mostren la necessitat d'un partit que estigui preparat per a una situació revolucionària.

Birmània (Myanmar). A propòsit d' l'aixecament popular contra el cop d'Estat militar de l'1 de febrer

Malgrat una intensa repressió, milions de joves i treballadors van a la vaga i es manifesten en tot el país. L'article repassa la història de Birmània des de la Segona Guerra Mundial. El 1961, l'exèrcit va instaurar una dictadura que s'atorga a si mateixa la major part del pressupost nacional. Un aixecament nacional el 1988 acabà en un bany de sang. 3 000 manifestants són assassinats. Aung San Suu Kyi constitueix la Lliga per la Democràcia (LND), és mantinguda a la presó domiciliària durant 14 anys. L'exèrcit imposa condicions de treball i salaris molt precaris per atreure capitals estrangers.

El 2015, les eleccions donen una àmplia majoria a la LND, les minories ètniques reprimides per l'exèrcit li donen suport. La LND no qüestiona el lloc de l'exèrcit que controla el país. Es creen molts sindicats, però les multinacionals consideren Birmània com un nou Eldorado per la seva mà d'obra barata. La LND no s'oposa a la repressió portada per l'exèrcit contra els diferents pobles en lluita pel reconeixement dels seus drets.

En les eleccions del 8 de novembre de 2020, la LND manté el seva rànquing. L'exèrcit

assumeix plens poders. L'article explica amb molta precisió l'aixecament popular que comença el 5 de febrer i el paper de les organitzacions sindicals en aquest marc. Acaba citant el combat contra les dues multinacionals (francesa i nord-americana) que financen a la junta militar: Total i Chevron.

Feminisme i revolució

Aquest article presenta el combat portat des del segle XIX per les dones i pel moviment obrer contra la doble opressió de la dona. S'esbossa un quadre històric de les lluites en diferents països, que van conduir a l'organització del 8 de març de 1912, per la Internacional Obrera, d'una jornada de mobilització internacional pels drets de les dones. Es van constituir organitzacions feministes que demanaven el dret de vot per a les dones, però negaven l'acció pels drets socials. Es donen exemples.

Què passa avui? Malgrat les veritables conquestes democràtiques, es pot parlar d'emancipació de les dones? La situació és variada, la igualtat de drets no s'ha conquistat en molts països. Les desigualtats jurídiques i socials s'analitzen país per país. Allà on el moviment obrer ha aconseguit avenços, les polítiques de ruptura dels serveis públics comporten una regressió dels drets de les dones que s'intenta amagar mitjançant discursos feministes sobre paritat.

La solidaritat de «gènere» és oposada a la solidaritat de classe. Aquesta qüestió ha estat debatuda des de fa molt de temps, l'article insisteix en el significat d'aquesta operació i les seves diferents formes des de fa un segle, en particular als Estats Units. A França, en nom de la igualtat, els governs han fet retrocedir conquestes de les dones. Les reivindicacions específiques de les dones han de ser defensades en el combat per la revolució.

www.posicuarta.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reys, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reys, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta